

[Jørgen Lenger]

skuddet aftrappes. Det er jo nødvendigt for at kunne vurdere forslaget. En begravelse kan udmærket koste mere end 10.000 kr., og derfor kan det være for tidligt at begynde aftrapningen her.

Det er også en forudsætning for, at vi kan medvirke til vedtagelse af forslaget, at vi får indflydelse på, hvad provenuet bliver anvendt til. Det anslås jo i bemærkningerne, at det bliver ca. 45 mio. kr., og det leder mig hen til den næste uklarhed. Det oplyses videre i bemærkningerne, at kommunerne vil spare ca. 20 mio. kr., men det fremgår ikke helt, hvordan man kommer frem til det, om det er penge, der får lov at blive i kommunerne, eller om de f.eks. ender i statskassen efter totalbalanceprincippet. Hvis det sidste er tilfældet, er det jo et andet beløb, vi taler om, og derfor vil jeg godt bede ministeren løfte sløret lidt for, hvordan man er nået frem til dette tal.

Men alt i alt er vi overvejende positive over for det fremsatte lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets begravelseshjælpsordfører, fru Kirsten Jacobsen, kan desværre ikke være til stede, så jeg skal som stedfortrædende ordfører fremkomme med en række betragtninger om forslaget.

Det er jo rigtigt, som det står i ministerens fremsættelsestale, at anledningen til, at vi har behandlingen her i dag, netop var et forslag fra Fremskridtspartiet. Men når vi nærlæser den beretning, der på daværende tidspunkt blev afgivet af Sundhedsudvalget, mener vi ikke, at ministeren til fulde lever op til det, der blev påpeget i den forbindelse. Vi mener, at flertallet dengang pegede på muligheden for en mere generel forbedring af ordningen, fordi man havde konstateret, at behovet for begravelseshjælp ikke blev dækket af den takst, der var gældende tidligere. Man kunne ganske enkelt ikke længere få en begravelse for de penge, der var fastsat.

Det, vi står over for nu, er et forslag, hvor der dels sker en forbedring for en række personer – hvor mange det er, bliver der ganske vist givet et skøn over – men dels skal vi jo også være opmærksomme på, at der altså er nogen, der skal betale gildet, ikke alene forbedringen, men også den besparelse, som Venstres ordfører, hr. Jørgen Winther, var så glad for. Man

kan i samme åndedrag ikke lade være med at minde netop hr. Jørgen Winther om, at på det udenrigspolitiske område, som jeg ved at hr. Jørgen Winther også beskæftiger sig med, er der ingen grænser for, hvor mange milliarder kroner vi er parat til at forære til udlandet, men når det gælder noget så simpelt som at begrave landets egen befolkning, kan vi ikke engang ofre 45 mio. kr. Det synes jeg nok er lidt magert.

De spørgsmål og problemer, vi har i forbindelse med forslaget, har vi allerede gjort opmærksom på under samtaler med ministeren, bl.a. spørgsmålet om 10.000 kr.s-grænsen. I sociallovgivningen har vi jo en 35.000 kr.s-grænse for løsøre, når det gælder pensionister, der f.eks. ønsker brille- eller medicintilskud. De 10.000 kr. er ganske vist sporadisk beskrevet, og det er også nævnt, at f.eks. biler, afbetalingsgæld og forsikringer ikke vil blive medregnet. Men vi ser et problem, hvis f.eks. campingvogn, kolonihavehus eller sommerhus skal medregnes, for så når vi alt for hurtigt op på de 10.000 kr. I bemærkningerne står der bare »f.eks.«, men hr. og fru Jensen kan ikke leve med, at der står »f.eks.« i nogle bemærkninger. Vi må vide meget præcist, hvilke ting der skal medgå til beregningen af de 10.000 kr.

Umiddelbart mener vi, at de 10.000 kr. er for lavt sat. Hvis man f.eks. er så uheldig, havde jeg nær sagt, at have 11.000 kr. og derefter skal af med 6.000 kr. til en begravelse, er de 11.000 kr. ikke meget værd målt i forhold til, at hvis man kun havde 10.000 kr., fik man hele begravelsen foræret. Der bliver nogle afgrænsningsproblemer her. Og i det hele taget kan vi ikke lide det princip, at den, der har sparet op og været mådeholden livet igennem, bliver straffet, mens den, der har brugt alle pengene, bliver belønnet i form af offentlige ydelser. Så derfor vil vi meget gerne se nærmere på den måde, det beregnes på.

I det hele taget har vi lidt svært ved at forstå argumentationen her. Argumentationen i vores forslag var jo netop, at beløbet var for lavt, og at vi både administrativt og på anden vis kunne gøre det lettere ved at have en fast takst for alle, men nu skal vi ind og lave beregninger for hver enkelt borger, og det kan ikke undgå at koste en masse til administration. Vi ville gerne noget af den administration til livs, men allerede inden man bliver født, får forældrene